

Ohu. 258, 1. XI 68. n

«PÜHAPÄEV ROOMAS» JÕUDIS TALLINNA

Pärnu, Tartu, Viljandi, Põltsamaa ja Paide publik on naernud ja aplodeerinud. «Pühapäev Roomas» jõudis lõpuks Tallinna... «Estonia» orkestrilava on liiga suur 5-mehelise instrumentaalansambli jaoks, ning etendused toimuvad Laevastiku Ohvitseride Majas.

«Estonia» operett on viimastel aastatel hakanud oma traditsioone murdma: teatriajaloo otsustada jääb, on see hea või halb. Sest heade traditsioonide kõrval kosusid tihti ka halvad: peenutsev-maneerlik kõnepruuk, etenduste magus-ilutsev sentimentaalsus, üldine toretsennine... See on muidugi asja väline külg.

Uued žanrid murravad endale teed, ja koos nendega tuleb ka uus näitleja. Kaasaegsel operetil pole täpset määratlust (kord on täpset määratlust, siis muusikaline komöödia jne.), ning selles seisab ta elujõud.

«Pühapäeva» võlu on igasuguse žanriõilsuse puudumises. On ta komöödia? Jant või koomiline hüperboolika? Igatahes ebaõilsana ja täitmatuna on «Pühapäev Roomas»

vastuvõetav tükk kõige erinevamatele näitlejaisikustele. Ta nõuab

...sellist detailide- ja võteteküllust, sellist võitvat koomikat nagu Endel Pärnal; sellist huumoritunnet ja elulusti nagu Eva Meilil; Helgi Sallo tempe-

ramenti, sära ja improviatsioonirõõmu, Voldemar Kuslapi karget, tarka ja mehhist näitlejatööd, Harri Vasara lüürikat ning karikerimisoskust, Katrin Karisma ja Peeter Jakobi head kooli ning vaieldamatuid muusikalisi eeldu-

si, Tiit Tralla karakterikujundamise oskust ning noorust.

Ja kui ongi nii, et selles tükkis miski teile ei meeldi, pühib teater oma käed puhtaks — operett on iuba selline.

Stseen filmistuudios. Tantsib Sofilina Lolloe (Katrin Karisma).